

vilde have dækket over det og ladet ham slippe med Skrækken, hvad der formentlig vilde have været i god Sammenhæng med den Praksis, der under den afgaaede Indenrigsminister er bleven fulgt i Sparekassesager. Nu har, som De vide, den afgaaede Sparekasseinspektør Bindslev meddelt, at i hans Embedstid var der ikke mindre end 14 Sparekassebedragerier. Af dem ere de 10 formentlig faldne i den Tid, det ærede Medlem fra Frederikssund har været Indenrigsminister. Denne har ogsaa i sin Kolding-Tale erklæret, at han var overrasket over den Mængde Bedragerier, der var sket i hans Tid. Hvorledes har da det ærede Medlem, der har set denne Udvikling af Sparekasserne, stillet sig overfor dem som Minister? Det vilde være meget interessant at vide. Hvilke Ordre har han givet Hr. Bindslev, naar han fra ham har faaet den ene Indstilling efter den anden, som dog maa have forundret det ærede Medlem? Det er mig bekendt, atovre i Thy slog Hr. Bindslev ned ikke paa een Sparekasse, men paa to under samme Inspektionsrejse — den ærede afgaaede Minister ved det sikkert —, og i den anden Kasse havde, saa vidt man kunde se efter den Indstilling, der er gaaet ind til Ministeren, Sparekasseformanden paa samme Maade som Alberti haft Uorden fra den første Dag, han var Sparekasseformand, til den sidste. Hans Kompagnon var død. Der er gaaet en Indberetning ind til Indenrigsministeriet om denne Mand, og hvilke Forhold han sad i, idet Sparekasseinspektør Bindslev har rettet de alvorligste Sigtelser mod denne Mands Administration. Ikke desmindre nyder han den Dag i Dag sine Medborgeres Tillid og skal have administreret Sparekassen videre efter Indberetningen. Jeg ønsker, at den ærede afgaaede Indenrigsminister vil angive Grunden — og der kan tænkes gode Grunde — til den Lemfældighed, han overhovedet har vist i denne og lignende Sager. Man skal vel ikke kunne sige, at den Mildhed, man viser overfor de smaa Defrauderter, staar i altfor god Sammenhæng med, at Landets Justitsminister var vor største Sparekassesvindler. Og det kan vel ikke være saa, at det ærede Medlem fra Frederikssund, der dog siden 1906, saa vidt jeg kan se, har faaet Underretning om, at der var urigtige, for ikke at sige falske, Regnskaber i Bondestandens Sparekasse, paa det Punkt er bleven saa sløv, at han har sagt: Det kan jo være en Uregelmæssighed, som kun

er formel — og derfor har lukket sine Øjne. I hvert Fald er der en Demoralisation deri, for den, der tillader Demoralisationen, har et Ansvar lige saa vel som den, der forøyer Demoralisationen.

Jeg berørte før Landbrugslotteriet og skal kun rent en passant henstille til den højtærede Justitsminister — maa det jo være —, om det ikke vil være muligt at gøre noget imod den Art Reklamer, der drives i disse Privatlotterier. Det er for nogen Tid siden blevet mig meddelt fra en af Udenrigsministeriets Embedsmænd, der er ansat udenfor Danmark, at der var kommet Forespørgsel til ham, om Koloniallotteriet virkelig var et statsgaranteret Lotteri, saadan som det sendte Opfordringer rundt til Folk. Det viser sig af en Dom, der faldt forleden, at Landbrugslotteriet er beskyldt for at avertære Gaarde til Salgs, hvis Ejere slet ikke ane, at deres Gaarde skulle sælges. Det er den Slags Reklame, der er for dristig. Naar man kan tillade et Statslotteri, er det, fordi man kan sige: Det er ganske vist ikke den bedste Maade at faa Penge paa, men enfin, Folk ville spille, og Statslotteriet er diskret og fornemt; naar jeg vil spille i det, ved jeg, hvor jeg kan finde det, men de private Lotterier komme ind i min Brevkasse brutalt og paatrængende, raabe, at jeg skal spille, og fortælle mig, at det er den smukkeste Maade at faa Penge paa. I øvrigt er der kommet en Del Penge fra Landbrugslotteriet til det lille Landbrug — er det ikke 126,000 Kr.? (*Pinstrup*: halvt saa meget). Jeg vil saa bede den højtærede Minister om at gennemlæse det Prospekt, som er udstedt for kort Tid siden, da man pantsatte Bevillingen i Grundejerbanken og udstedte en Opfordring til Godtfolk om at tegne Partialobligationer i det Laan. Da sagde man, at Overskuddet af Lotteriet er $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, heraf faar det lille nødlidende Landbrug 250,000 Kr., og det lille nødlidende Væddeløbskonsortium andre 250,000. Saa staar der yderligere, at ved første Trækning vare de 90,000 Lodder allerede solgte, og der var efterforlangt fra Kollektørernes Side 23,000 Lodder. Hvorledes kan det rime sammen? Mon det skulde være blevet en saa stor Skuffelse, at der paa den ene Side er et Prospekt med en halv Mill. Kr. Overskud og paa den anden Side en Realitet, der kun viser 126,000 Kr.? Jeg maa antage, at Realiteten er rigtig, men jeg maa ogsaa antage, at Prospektet er rigtigt. Thi under det staar Hr. Ulf Hansen, Hr. Petrus Beyer, Hr. Bille